

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **O. M.**, zastoupené opatrovnici R. Z., pracovníci Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 17. 9. 2003, č. j. OAM-4382/VL-07-08-2003, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 3. 2004, č. j. 24 Az 2079/2003-17,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 22. 9. 2003 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2003, jímž byla její žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl rozsudkem ze dne 2. 3. 2004.

Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) dne 24. 5. 2004 kasační stížnost. Krajský soud stěžovatelku vyzval přípisem ze dne 29. 7. 2004, aby do deseti dnů předložila plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Přípis byl stěžovatelce zaslán na adresu pobytového střediska uvedenou v kasační stížnosti; jako nedoručený se však vrátil zpět (žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 10. 8. 2004 ostatně uvedl, že stěžovatelka z tohoto zařízení odešla dne 24. 3. 2004). Soud stěžovatelku vyzval k témuž usnesením ze dne 3. 1. 2005 zaslaným na stejnou adresu a zároveň ji poučil o tom, že pokud výzvě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta; i tato zásilka se však vrátila. Soud pak dotazem u cizinecké policie v Olomouci a v Bruntálu zjistil, že stěžovatelčin pobyt není znám. Usnesením ze dne 14. 3. 2005 jí proto jakožto osobě neznámého pobytu ustanovil opatrovníka a poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a řízení zastavil z následujících důvodů:

Podle § 33 zákona o azylu soud zastaví řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

Krajský soud v průběhu řízení o žalobě i o kasační stížnosti doručoval stěžovatelce na adresu pobytového střediska, kterou sama uvedla v kasační stížnosti ze dne 4. 4. 2004; přitom však středisko opustila již 24. 3. 2004. Od tohoto dne bylo místo jejího pobytu neznámé a veškeré pokusy o jeho zjištění zůstaly marné. Nemožnost zjistit místo stěžovatelčina pobytu bránila již od 2. 8. 2004 rozhodnutí ve věci: jelikož krajský soud nemohl stěžovatelce doručit přípis a později usnesení vyzývající ji k doložení zastoupení advokátem, nebyla splněna podmínka řízení o kasační stížnosti spočívající v povinném zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nedostatek takové podmínky řízení je překážkou, pro niž se Nejvyšší správní soud nemůže kasační stížností věcně zabývat (tj. – v dikci ustanovení § 33 zákona o azylu – vydat „rozhodnutí ve věci“). Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 33 zákona o azylu a § 47 písm. c) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu